

вноваження Державного бюро розслідувань та здійснювати інші повноваження, передбачені Законом та іншими законами дає можливість якісно здійснювати покладені на Державне бюро розслідувань завдання.

Використані джерела:

1. Про Державне бюро розслідувань: Закон України від 12.11.2015 №794-VIII [Електронний ресурс] - Режим доступу:<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/794-19>.
2. Молдован В.В., Чулінда Л.І. Правознавство 2-ге вид. - Навчальний посібник. - К.: Центр учбової літератури, 2010. - [Електронний ресурс] - Режим доступу: pidruchniki.com/16550616/pravo/vidi_yuridichnoyi_vidpovidalnosti.
3. Курс лекцій з дисципліни «Основи управління» [Електронний ресурс] - Режим доступу:http://studme.com.ua/1113071312672/menedzhment/koordinatsiya_kontrol_sisteme_menedzhmenta.htm.
4. Академічний тлумачний словник української мови [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://sum.in.ua>.

Токарчук Юлія Анатоліївна,
слухач магістратури
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

**АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ СТАТУС
НАЦІОНАЛЬНОГО АНТИКОРУПЦІЙНОГО БЮРО**

Антикорупційна реформа є одним з ключових реформаторських змін з часів Революції Гідності в Україні. Саме вона забезпечує ефективне проведення судової та правоохоронної реформи, є фундаментом для дотримання засад сучасної публічної адміністрації та інших пріоритетних напрямків державної політики. Здобутками сучасного періоду є налагоджена робота Національного антикорупційного бюро (далі – НАБУ) та Спеціалізованої антикорупційної прокуратури (далі – САП).

На сьогодні антикорупційні функції має значна кількість державних органів. У зв'язку з цим, актуальним є визначення змісту адміністративно-правового статусу Національного антикорупційного бюро України.

Національне антикорупційне бюро України є юридичною особою публічного права, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням, виступає зовнішньо відокремленим, наділеним адміністративною правосуб'єктністю учасником суспільних відносин та функціонує в системі адміністративного права як її елемент [1].

Фуглевич К. А. пропонує під адміністративно-правовим статусом Національного антикорупційного бюро розуміти комплекс адміністративних прав і обов'язків наданих бюро для виконання ним діяльності пов'язаної з практичним здійсненням заходів, які спрямовані на виконання антикорупційної по-

літики держави, та організацією й функціонуванням всієї системи органів [2]. До структури адміністративно-правового статусу НАБУ можна віднести: цільовий блок (цілі, завдання та функції); організаційно-структурний блок (порядок створення; структура та штатна чисельність; можливість створення самостійних підрозділів; матеріально-технічне та кадрове забезпечення) ; повноваження та компетенцію; юридичну відповідальність.

Відповідно до Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України» від 14.10.2014 № 1698-VII (далі – Закон), Національне антикорупційне бюро України є державним правоохоронним органом, на який покладається попередження, виявлення, припинення, розслідування та розкриття корупційних правопорушень, віднесених до його підслідності, а також запобігання вчиненню нових. Особливістю адміністративно-правового статусу Національного антикорупційного бюро є обмежене коло питань, віднесених до його компетенції. Мета функціонування органу окреслює чіткі межі його діяльності. Тобто діяльність бюро стосується: лише кримінальних правопорушень, які віднесені до його підслідності, вчинені вищими посадовими особами та становлять загрозу національній безпеці, протидія яким є головною функцією органу.

Згідно зі статтею 1 Закону, Національного антикорупційного бюро не входить до системи органів виконавчої влади, а діє як відокремлений правоохоронний орган держави, незалежний від інших органів державної влади. На нашу думку, така новела для системи правоохоронних органів України має багато переваг. По-перше, виключення підпорядкованості Національного антикорупційного бюро будь-якому департаменту, управлінню чи відділу Міністерства внутрішніх справ, прокуратури, служби безпеки та ін., а навпаки, діяльність цих органів як партнерів. По-друге, здійснення безпосереднього міжнародного співробітництва у межах своєї компетенції. По-третє, здійснення взаємодії з правоохоронними органами України, державними органами, місцевого самоврядування та іншими суб'єктами для виконання своїх обов'язків щодо боротьби з корупцією. Національне бюро може укласти з окремими державними органами угоди (меморандуми) про співпрацю та обмін інформацією. По-четверте, використання в своїй діяльності специфічних форм та методів. По-п'яте, можливість прийняття самостійних управлінських рішень.

Завдання Національного антикорупційного бюро направлені не на кількість, а на якість розкриття корупційних злочинів, вчинених високопосадовцями та відшкодування заподіяних збитків державі, що потребує значних витрат часу, сил та засобів. Основними ознаками адміністративно-правового статусу Національного центрального бюро є такі: діяльність даного органу має як державний, так і міжнародний характер. Національне антикорупційне бюро є незалежним правоохоронним органом, якого очолює Директор, який призначається комісією з проведення конкурсу на зайняття посади Директора відповідно до результатів відкритого конкурсного відбору на зайняття цієї посади, що є однією з гарантій незалежності органу. Має офіційне наймену-

вання та повноваження використовувати різні атрибути з державною символікою (штамп, бланки з офіційними найменуваннями тощо). Національне бюро є юридичною особою публічного права, і має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням та складається з центрального і територіальних (до 7) управлінь. Має специфічне кадрове забезпечення. Гранична чисельність центрального та територіальних управлінь Національного бюро становить 700 осіб, у тому числі не більше 200 осіб начальницького складу. Особам начальницького складу Національного бюро встановлюються такі спеціальні звання. Предметність його діяльності, яка визначає відповідну спрямованість. Ця ознака є постійною та незмінною.

Погоджуємося з К. А. Фулгевичем, який визначає важливими напрямами подальших досліджень у з'ясуванні прогалин в формуванні повноважень цього органу та зазначив, що сам факт створення та зосередження у нього антикорупційних повноважень слід оцінювати позитивно [2].

Зокрема, утворення НАБУ доводить свою спроможність у розслідуванні високопосадової корупції. Станом на 31 серпня 2017 року детективи Національного антикорупційного бюро здійснюють досудове розслідування у 398 кримінальних провадженнях, оголошено 237 повідомлення про підозру, складено 131 обвинувальний акт стосовно осіб, 86 справ, скеровані до суду. Розмір предмета злочинів, які розслідуються у Бюро, перевищує 87 млрд грн. З поміж 86 справ, скерованих НАБУ та САП до суду, рішення ухвалені у 23, законної сили набули 17 обвинувальних вироків. Більшість із них – це угоди про визнання винуватості [3].

Позитивним є те, що попри існування в правоохоронній системі органів, на які також покладено антикорупційні функції, відбувається співпраця з іншими органами влади України у сфері запобігання та протидії корупції. Також зазначимо, що за першими результатами діяльності НАБУ підтвердилася гостра потреба у створенні Вищого антикорупційного суду, як спеціалізованого суду першої інстанції, що розглядатиме справи, підслідні НАБУ. Адже саме у завершеній системі антикорупційних інституцій запрацює механізм притягнення до відповідальності за високопосадову корупцію.

Сподіваємося, що Національне антикорупційне бюро не стане формальним органом боротьби з корупцією та учасником «гонки за показниками». Розпочата антикорупційна реформа залишиться на порядку денному ще не один рік, тому окреслюємо напрямами подальших досліджень вдосконалення органу на законодавчому рівні: збереження виняткової підслідності справ, оновлення цілей і заходів державної політики, які б відповідали викликам в антикорупційній сфері, а саме, прийняття нової Антикорупційної стратегії.

Використані джерела:

1. Про Національне антикорупційне бюро України: Закон України від 14.10.2014 № 1698-VII // Відомості Верховної Ради України. – 2014. – № 47. – Ст. 2051
2. Фулгевич К. А., Фулгевич Е. А., Деякі питання щодо Національного антикорупційного бюро України. – 2016 [Електронний ресурс]. – Режим досту-

пу:<http://dspace.onua.edu.ua/bitstream/handle/11300/5603/Fuglevich%20Dejak%D1%96%20pitannja%20shhodo%20nac%D1%96onal'nogo%20antikorupc%D1%96jnogo%20bjuro.pdf?sequence=1&isAllowed=y>

3. Звіт Національного антикорупційного бюро України: перше півріччя 2017 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://nabu.gov.ua/report/zvit-pershe-pivrichchya-2017-roku>

Мусилим Туган
студент юридического факультета
КарГУ ім. Е.А.Букетова,
(г. Караганда, Республіка Казахстан)

НОВЕЛЛЫ ЗАКОНОДАТЕЛЬСТВА РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН ОБ АДМИНИСТРАТИВНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ

5 июля 2014 Президентом Республики Казахстан был подписан новый Кодекс Республики Казахстан об административных правонарушениях [1].

Кодекс нацелен на реформирование административного законодательства путем:

- гуманизации, заключающейся в расширении применения предупреждения как вида административного взыскания, а также уменьшении размеров штрафов для субъектов малого предпринимательства и физических лиц;
- снижения нагрузки на суды, что обеспечено за счет пересмотра подведомственности;
- модернизации процедуры привлечения к административной ответственности.

Другой причиной совершенствования законодательства об административных правонарушениях была его большая репрессивность. Размеры взысканий увеличивались в десятки раз, причем с каждым годом данная тенденция усиливалась, а некоторые взыскания по своим размерам превосходили уголовные меры наказания.

В КоАП РК предусмотрены совершенно новые институты, направленные на повышение защиты прав и свобод граждан, интересов общества и государства от противоправных посягательств, а также укрепление законности при рассмотрении дел об административных правонарушениях.

Одной из наиболее значимых новаций в КоАП РК является введение сокращенного производства по делу об административном правонарушении.

Новый институт широко применяется на практике. Так, за 1-ое полугодие 2015 года по делам, рассмотренным в порядке сокращенного производства, исполнено 684 716 постановлений на сумму 4,3 млрд. тенге. Такая статистика говорит о том, что механизм досрочной уплаты штрафов полноценно заработал. В этой связи было бы целесообразно расширить сферы действия